

12. રાવણનું મિથ્યાભિમાન

ગિરધર

જન્મ : 1787, અવસાન : 1852

કવિ ગિરધરદાસનો જન્મ વડોદરા જિલ્લાના માસર ગામમાં થયો હતો. તેમના પિતાનું નામ ગરબડાસ. ‘ગિરધરકૃત રામાયણ’ અને ‘રાજસૂયયજ્ઞ’ તેમનાં જાણીતાં પુસ્તકો છે.

‘ગિરધર’ મૌલિક, કલ્પિત કે ઐતિહાસિક કથાનું વિશાદ રીતે આલેખન કરે છે અને એ રીતે કથાનિરૂપણનો નિરાળો રસ પેદા કરે છે.

સીતાના સ્વયંવર માટે જનકરાજાએ દરબારમાં શિવજીએ આપેલું અંબક નામનું ધનુષ્ય મૂક્યું હતું અને જાહેર કર્યું હતું કે જે કોઈ રાજા એ ધનુષ્ય ઉપાડી શકશે, તેની સાથે તેની પુત્રી સીતાનાં લગ્ન થશે. લંકાનો રાજા રાવણ પણ સીતાના સ્વયંવરમાં હાજર રહ્યો હતો. તેને પોતાના બળનું અભિમાન હતું. એ રુઆબદેર ધનુષ્ય પાસે ગયો પણ ધનુષ્ય ઉપઝ્યું નહીં અને તે ધનુષ્યતળે દબાઈ ગયો. તેની ભારે ફજેતી થઈ. એ પ્રસંગનું કવિએ આ કાવ્યમાં સુંદર વર્ણન કર્યું છે.

અભિમાન કરીને બોલિયો, તે સમયે રાવણરાજ :

“અલ્યા જનક ! તે શું પણ કર્યું છે ? કહે મુજને આજ.”

તવ વિદેહે અંબક દેખાડ્યું, રાવણને તત્કાળ :

“એ ચાપ ચઢાવે તેને કન્યા, આરોપે વરમાળ.”

એવું સાંભળીને અહૃહાસે, હસ્યો રાવણ રાય;

“કૈલાસ સરખો હલાવ્યો, કોણ માત્ર ધનુષ કહેવાય ?

મેં અમર બંદીવાન કીધા, હું રાવણ બળિયો સત્ય,

કંદુકની પેરે ઉછાળું મેરુ, મંદ્રાચળ પરવત.
 પૃથ્વી ઊંધી કરી નાખું, પલકમાં નિરધાર;
 બ્રહ્માંડ ચાક ચડાવું તો, એ ધનુષના શા ભાર ?”
 એમ ઘણાં વચન બોલી, પછે ઊઠિયો રાવણારાય;
 વસ્ત્રાભૂષણ સંભાળીને, ધનુષ ભણી તે જાય.
 ત્યારે સીતાને ચિંતા થઈ, જે રાવણ કરશો કામ;

પછે સ્તુતિ શિવઉભિયા તણી, કરતાં સતી અલિરામ :
 “મહારાજ શિવ સંકટહરણ, રાખજો મારી લાજ;
 હાલે નહિ રાવણ થકી, અંબક તમારું આજ.”
 એમ સીતાના મન તણી ચિંતા, જાણી રામે એહ;

કરી વિકટ દણિ ધનુષ્ય ઉપર, થયું ગૌરવ તેહ.
 રાવણો આવી બાથ મારી વીશ કરશું ત્યાંખ;
 લેશ હાલે નહિ તે, ધણો ભાર અંબક માંખ.
 તદા થયો નિસ્તેજ રાવણ, સ્પર્શતાં શિવચાપ;
 હલાવું હાલે નહિ, ત્યારે પામ્યો મન પરિતાપ.
 પછે અધર પીસે દંત, રીસે રક્તલોચન કોધ,
 ધનુષ તે તવ ઉપાડ્યું, ધણું જોર કરીને જોધ.
 પરસ્વેદ ચાલ્યો અંગથી, ઊંચું કર્યું બલવાન;
 ધણો શાસ ચઢિયો શૂરને, થયું મન ધણું અભિમાન.
 ઊભું કર્યું જવ ધનુષ્યને, આત્મ બળ કરી મહાકાય,
 કર માંહેથી લથડ્યું તદા, તવ પડ્યો રાવણરાય.
 પૃથ્વી ઉપર પડ્યો દશમુખ, થયો પૂર્ણ પ્રહાર;
 તેની ઉપર પડ્યું અંબક, ચંપાયો તેણી વાર.
 તે ભડકો સબળો થયો ધણી ઊડી ૨૪ તે ઠાર;
 રુધિર ચાલ્યું મુખ થકી, કુચ્ચર થયો નિરધાર.
 પોકાર કરતો બોલિયો, “તમે સુણો સરવે જન !
 હું દબાયો છું, મને કાઢો, થાય પીડા તન.
 અરે જનક ! મુજને કાઢ વહેલો, જશે મારા પ્રાણ;
 તો કુંભકરણ, હંત્રજિત, તુજને મારશે નિરવાણ.

પુરભંગ કરશે અસુર તારું, લેશે મારું વેર;
 પામું નવો અવતાર જો, જાઉં જીવતો મુજ ધેર.”
 એમ તે સમે ચંપાયો રાવણ, થયું દુઃખ અપાર,
 પૃથ્વી પર પડ્યો નિશિચર, કરે મુખ પોકાર.
 પોકાર કરતો મુખે રાવણ, પીડા પામે તન રે;
 ત્યારે સર્વ સભા સાંભળતાં, બોલ્યા જનકરાય વચન રે.

—‘નિરધરકૃત રામાયણ’

● ટિપ્પણી

વિદેહ જનક રાજાનું એક નામ **અંબક** શિવજીના ધનુષ્યનું નામ ચાપ ધનુષ્ય અહૃણાસ્ય કરવું ખડખડાટ હસવું કંદુક રમવાનો દડો બંદીવાન કેદી ભૂખણ ઘરેણું અભિરામ મનોહર સંકટહરણ (અહીં) દુઃખ હરનાર નિસ્તેજ થવું જંખવાવું **પરિતાપ** સંતાપ અધર નીચલો હોઠ જોધ યોદ્ધો **પરસ્વેદ** (પ્રસ્વેદ) પરસેવો પ્રહાર ધા કંચર થવો (અહીં) કચડાવું **પુરભંગ** નગરનો નાશ ચંપાવું (અહીં) દુઃખથી દાજવું નિશિચર રાક્ષસ વસ્ત્રાભૂખણ (વસ્ત્ર - આભૂખણ) કપડાં અને ઘરેણાં **બ્રહ્માંડ ચાક ચઢાવું** સમસ્ત વિશને ગોળ ફેરવવું **નિરધાર (નિર્ધાર)** નક્કી **વિકટ દણ્ણિ** તીક્ષ્ણ નજર ગૌરવ (અહીં) ભારેખમ વીશ (અહીં) વીસ સ્વયંવર કન્યા પોતે વર પસંદ કરે તે માટેનો સમારંભ તત્કાળ (તત્કાળ) તે જ વખતે રક્તલોચન લાલ આંખો મેરુ, મંદ્રાચળ પર્વતોનાં નામ કરશું હાથ વડે શિવચાપ શિવજીનું ધનુષ્ય અંબક

● ભાષા-સજ્જતા

● વાર્તાલેખન ●

વાર્તા સૌને સાંભળવી કે વાંચવી ગમે છે. વાર્તારસ માણવાની માણસને મજા આવે છે. ઘણી વાર્તાઓમાં જીવનબોધ મળે, તેવો સાર સચોટ રીતે પ્રગટ થતો હોય છે.

પરંતુ રસ જમાવે તેવી રીતે વાર્તા કહેવાનું કે લખવાનું બધાંને ફાવતું હોતું નથી. તેથી વાર્તા લખવાનો મહાવરો જરૂરી છે. તે માટે વાર્તાલેખનનાં જરૂરી પાસાં સમજવાં જોઈએ. એને આધારે વાર્તાઓ લખવી જોઈએ. આમ, વાર્તા લખવાનો મહાવરો થાય, તો પછી સ્વતંત્રપણે વાર્તા લખી શકાય છે.

મુદ્રા ઉપરથી વાર્તા લખવા માટે નીચેની બાબતોને ખાસ ધ્યાનમાં રાખવી જોઈએ :

- (1) આપેલા મુદ્રાઓને માત્ર જોડવાના નથી. દરેક મુદ્રાનો કલ્યાણાની મદદથી વિસ્તાર કરવો જોઈએ.
- (2) વિસ્તારમાં શક્ય હોય ત્યાં પાત્ર, પ્રસંગ, સ્થળ કે સમયનું વર્ણન કરવું જોઈએ. વર્ણન હૂબહૂ અને ટૂંકું હોવું જોઈએ.
- (3) પ્રસંગો કે વર્ણનો એકબીજાં સાથે એવી રીતે સાંકળવાં જોઈએ કે વાર્તા તૂટક ન લાગે, પણ સણંગ લાગે.
- (4) જરૂરી હોય ત્યાં સંવાદો લખવા જોઈએ. સંવાદો ટૂંકા અને સ્વાભાવિક હોવા જોઈએ.
- (5) પ્રસંગો, વ્યક્તિઓ કે સંવાદોનું વર્ણનમાં પ્રમાણ જળવાવું જોઈએ. અતિ લાંબું વર્ણન ન કરવું જોઈએ.
- (6) વાર્તાના મુખ્ય વિચાર, પ્રસંગ કે સંવાદ મુજબ ફકરા પાડવા જોઈએ.
- (7) વાર્તાનો અંત વાર્તાના હેતુને સ્પષ્ટ કરે તેવો અને બંધબેસતો હોવો જોઈએ.
- (8) વાર્તાને થોરય શીર્ષક આપવું જોઈએ. શીર્ષક વાર્તાના હેતુ પરથી કે ધ્યાન ખેંચતી મુખ્ય બાબત ઉપરથી આપવું જોઈએ. શીર્ષક ટૂંકું હોવું જોઈએ.

● અભ્યાસ

1. નીચેના પ્રશ્નોના ઉત્તર આપો :

- (1) સભામંડપમાં રાવણ કેવી રીતે બોલ્યો ?
- (2) સીતાના સ્વયંવરમાં મૂકેલ ધનુષનું નામ શું હતું ?
- (3) શિવ-ઉમિયાની સ્તુતિ કોણે કરી ?
- (4) રાવણ પોતાના હોઠ દાંત વડે શા માટે પીસે છે ?
- (5) ધનુષ નીચે દબાયેલો રાવણ શી વિનંતી કરે છે ?
- (6) રાવણના મતે જનકરાજને કોણ મારશે ?

● સ્વાધ્યાય

1. નીચેના પ્રશ્નોના ઉત્તર લખો :

- (1) જનકરાજાએ સીતાના સ્વયંવર વખતે શી શરત મૂકી હતી ?
- (2) રાવણને પોતાનાં કયાં-કયાં પરાક્રમોનું અભિમાન હતું ?
- (3) સીતાએ ભગવાન શિવને શી પ્રાર્થના કરી ?
- (4) ધનુષ્ય ઉપાડવા જતાં રાવણની શી દશા થઈ ?
- (5) ધનુષ્ય નીચે દબાયેલા રાવણે જનકને શું કહ્યું ?
- (6) રાવણ ઉપર ધનુષ્ય પડતાં શી દશા થઈ ?

2. નીચેનાં પાત્રો વિશે એક-બે વાક્યો લખો :

(1) રાવણ	(2) જનક
(3) સીતા	(4) રામ
(5) કુંભકર્ણ	(6) હંદ્રજિત

3. ‘સીતાસ્વયંવર’ વિશે વધુ માહિતી મેળવીને લખો.

4. આ કાવ્યની પ્રસંગકથાનું વર્ણન તમારા શબ્દોમાં લખો.

5. નીચેના શબ્દોના સમાનાર્�ી શબ્દો આપો :

(1) તત્કાળ	-	_____	(2) રક્ત	-	_____
(3) કંદુક	-	_____	(4) લોચન	-	_____
(5) ભૂષણ	-	_____	(6) નિશિયર	-	_____
(7) અધર	-	_____	(8) પુર	-	_____

6. સૂચના પ્રમાણે કરો :

- કાવ્યમાં આપેલ ચિત્ર ધ્યાનથી જુઓ.
- ચિત્રમાં બનતી ઘટના સંદર્ભે પ્રશ્નો વિચારો.
- તમે વિચારેલ પ્રશ્નોના ઉત્તર ચર્ચા કરીને લખો.
- આમાંથી તમે શું શીખ્યા ? તમને શી મુશ્કેલી પડી ? વર્ગમાં ચર્ચા કરો.

7. નીચેના શબ્દોને શબ્દકોશના કુમમાં ગોઠવો :

મંદ્રાચળ, અંબક, ચાપ, ભૂષણ, નિશિયર, મેરુ, ઈંદ્રજિત, અભિમાન

● પ્રવૃત્તિ

- (1) ‘ધમંડ કે મિથ્યાબિમાનથી પતન થાય છે,’ તે વિશેની કોઈ વાર્તા મેળવી વર્ગમાં કે પ્રાર્થના-સંમેલનમાં રજૂ કરો.
- (2) શિક્ષક પાસેથી અસ્ત્ર અને શસ્ત્રની માહિતી મેળવો.
- (3) પૌરાણિક પ્રસંગકથાઓ મેળવો, વાંચો અને રજૂ કરો.
- (4) રામાયણમાં આવતાં પાત્રોની યાદી તैયાર કરો.